

Galló Kovács Zsuzsanna: Ugye, nem baj

húsz évet letagadhatok, mondtad,
nevettem, mert nem hoztál
szemüveget, így ugyanazt
etted, amit én választottam
amíg telefonáltál, akkor már ez volt
a harmadik telefonod,
ugye, nem baj,
hat éve egy másik étteremben
egy falatot sem bírtam
lenyelni az izgalmtól.
Koccintottunk, a pezsgőtől
kipirultam, most nem kellett
megcsípnem magam,
mint hat éve, a mosdó tükreben
látva sápadt arcomat
persze, mehetünk, mondtam,
pedig maradtam volna még veled
már csak azt mondd meg
drága, kedves, udvarias barátom,
mit kezdjek a letagadott húsz évemmel
nélküled, kezemben a tőled kapott
egy szál vörös rózsával
egyedül a hotelszobában